

İZMİR KOLEJİ

★ AYLIK BİLİM SANAT EĞİTİM DERGİSİ ★ YIL: 15 SAYI: 3 Mart 1973

Desen: Zeynep Atik

İ. K. 'NİN YAYIN ORGANIDIR

«Hayatta en hakiki mürşit, İlimdir.»

Atatürk

AYLIK BİLİM, SANAT
EĞİTİM DERGİSİ

★
Yıl: 15 — Sayı: 3
Mart, 1973

★
İZMİR KOLEJİ
YAYIN ORGANIDIR

★
Sorumlu öğretmenler:
HASAN GÖKÇE
MELÂHAT ÖZAY

★
Yazı İş. Yönetmeni:
NACİ AKIN

★
Yazı İş. Yön. Yard.:
KADRI ÖZÇALDIRAN

★
Yazman:
MÜBECCEL ZEYREK

★
Yürütme Kurulu:
Ercan Erkul
Ahmet Çakaloz
Harun Kapancıoğlu
Metin Balay
Armağan Konyalı
Zeynep Atik
Şûle Özler
Zeki Kuyumcu
Semih Sökmen

Basıldığı Yer:
K A R I N C A

Matbaacılık ve Ticaret
Kollektif Şirketi İzmir
452 Sok. 11, ☎ 35390

Başyazı

HOŞGELDİK!

İşte 180 ders gününü geride bırakıp yılın yarısını bitirdik. — Parson, yarısından biraz fazla, çünkü geriye 62 ders günü kalıyor. — Bu ilk dönemde yaptıklarımız karnelerimizde belli oldu. Ama bir de karnede yazılı olmıyanlar var. Urneğin Geziciler, Sporcular, Gazeteciler, vb. vb... Kuşkusuz hepimiz birşeyler yapmağa çalıştık, ortaya birşey koyduk ya da koymadık. Hiç olmazsa bir toplam başkan, sekreter falan seçtik çoğumuz.

Değerlerini bilmeyiz ama bizim ne yaptığımız ortada. Hoş... İki de birde ısıtıp ısıtıp önünüze koyuyoruz ama, asıl önemli olan nasıl yaptık? Bir dönemde 2 dergi çıkardık. Az değil. Çok da değil. Bir de içini açın, bakın: Topu topu 20 kişinin imzasını görebilirsiniz. 900 kişilik okuldan yazı yazabilen 20 kişi!

İşte biz, o 20 kişi, önce yazı toplıyalım dedik, dergi herkesin yapıtı olsun diye. Ama ne bulduk? Neler neler!.. Yazdıklarını dergiye bastırmaktan utananlar mı istersiniz, yoksa yazıp da «istemediniz ki!» diyenler mi?

Sonracığıma baktık gelen yazı yok, oturduk biz yazdık çaresiz! Çıkardık dergiyi. Sonra eleştiriler, eleştiriler, eleştiriler... Mersi, sağolun... Yumurtaya «cılık» demek kolay. Siz gelin bir de onu yumurtlayan tavuğa sorun!

Dergilerin iyi olduğu önerisinde değiliz. Ama çok daha iyi çıkabilir. Eğer siz gelir de derginize sahip olursanız. Sahip olursanız dıyorum çünkü biz, o 20 kişi, büyük İZMİR KOLEJİ'nin yüzde iki virgöl bilmemkaçı, siz geriye kalan yüzde doksanyedi virgöl falan falanın parasını yiyoruz. Bu dergi kimin parasıyla çıkıyor sanıyorsunuz?... Sizin! Oyleyse gelin de hakkımızı yememize engel olun. Siz de yazdığımızın çizdiğinizin derginin filanca sayfasında bilmem şu kadar yer kaplamasının ya da arkadaşlarınız okulda kaloriferin üstünde otururken, siz basımevine gidip soğuktan takırdamanın tadım alın. «Hadi yahu! Bunlar da tad mı?» demeyin. Gelip bir burnunuzu sokun ondan sonra ne kadar olumsuz olursa olsun çıkardığımızı elinize alıp «Bunda benim de emeğim var!» diyerek şöyle bir kasılmazsanız gelin bizi görün.

Bu dergi neden çıkartılıyor hiç düşündünüz mü? Öğrencilere birşey ortaya koymanın tadını duyurabilmek için. Yoksa, biz, o 20 kişi, yüzde iki virgöl bilmem kaçın amatör yönsemelerini tatmin için değil.

Sizin hiç mi beceriniz ya da yürekliliğiniz yok yahu? Kımıldanın biraz. Yapacağınız bir iki satır kalem oynatmak.

Y. K.

Tarihin Görevi

KADRI ÖZÇALDIRAN

«Tarihin en yüce görevi, meziyetli insanları unutturmamak ve zamanımızdakilere bizden sonra geleceklerin kargumalarında ki dehşeti düşündürmektir.

TACİTUS

Tarihin çözümlemesi üzerinde çalışan, Eflâatun'dan Toynbee'ye kadar, tüm düşünürlerin üzerinde tartıştığı noktalardan biri de tarih boyunca toplumsal gelişmelerde önderlerin mi toplumsal gelişmeyi, yoksa toplumun mu içinden çıkarıp yetiştirdiği önderlere yön vererek bu gelişim sürecini yarattığı konusudur. Yanıt ne olursa olsun ortada kanıksamasız bir gerçek vardır ki o da tarih boyu yüce kişilerin çıktığı ve eylemleriyle tarihe mal olduklarıdır.

Bu yüce kişiler yaptıkları ile çağ ve toplumlarını ve hatta insanlığı etkilemişlerdir. Ama tarih zaman gibi hem sınırlı hem de sınırsız soyut bir kavramdır. Bu açıdan tarihsel kişi yalnız çağının sınırları içinde kalmaz. Yapıtları kendisinden sonra somut olarak olmasa da soyut olarak ayakta kalacaktır. Gelecek kuşaklar tarafından incelenecektir. Tarih aracılığıyla, bu yük işler başarmış kişiler zamanını aşır çağımızda (ve

ilerki çağlarda) övgü ile anılırlar. Ancak üzerine yüklendiği tarihsel sorumluluğun bilincine varamamış ve eylemlerinde kendisini özgür (!) duyumlayabilmiş bir kişi, soyut varlığını da somut olanı gibi sonlu zanneder. Bu yüzden yanlış eylemlerinin sonucunun ve geleceğinin bilincinde değildir. Ancak insanlık üzerinden ne kadar zaman geçerse geçsin kendisini olumsuz yönde etkileyen bu kişileri kargır. Geçmişte yapılan hataları ve yapanları tarih bilimizle kınamamız bize sorumluluk duygusu vermeli dir. Eylemlerimizin anımızla sınırlı olmadığı ve bir daha yok olmayacağını düşün

meli, gelecek kuşakların tinsel baskısını ve soyut ya da somut varlığımızla kargırma korkusunu duymalıyız.

Bu duyguyu elde etmek ise ancak insanların geçmişi ve geçmiş büyük kişileri öğrenip, kötü yöneticiler karşısında şu anda duyduğumuz dehşetli kargımının bilincine varmakla olur. Bu açıdan tarihin temel görevi ve gerekliliği kişiyi (özellikle tarihi sorumluluk taşıyanları) bu bilince vardiirmek yönündedir.

NOT: Ne yazık ki tarih bu görevini genellikle başarmamıştır. Çünkü tarihten «ibret» alınsaydı hiç «bir tekerrürden ibaret» olur müdü?

Hatırlıyor musun Beni ?

Martılara özen duyduğum

Gün

Bilki senin

Özlemin büyümüştür yüreğimde.

Bilki

Saçlarında gezinen meltemde

Ellerim vardır.

Seni uzaktan yudum yudum

İçmenin tadıyla sarhoşumdur.

Bol renkli güneşler doğar

Gözlerinde kurduğum dünyamda.

Beyaz gecelere veda ettim

Senin özleminle beraber.

Sana tekrar kavuşmanın

Sırrımı aradım

Henüz erken dediler.

Belki de çok geç...

TÜLİN İMRE

DERT

Biz aslında evrene ters gelmişiz gülüm!.. Yazgımız bu bizim. Ne kadar bi kendimiz olmağa çalıştıysak, o kadar yalnız kalmışız, bi başımıza, garip. Anlıyamadığımız bi türlü, anlasalar bi le kulak asmamışlar.

Biz sevmişiz ama bi seven çıkmamış bizi gülüm... Çıksa bile üç güne kalmadan inkâr etmişler. Bi dena'pmışlar utanmadan? Sevimize sınır çizmişler.. 18'in den önce sevilmezmiş! San kim belediye seçimlerine oy kullanıcaz!

Biz doğru bildiğimizi, düşüncelerimizi savunmak için bütün iyi gün dostlarımızı hilem tepmişiz ama ne demişler gülüm? «Bu adamda iş yok!»... Bolcana «Sami miyet»ten dem vurup, kendilerine bile doğru söyleyenlerin, duygularını açma yürekliliği olmıyanların arasında kalmışız biz gülüm! Dün yüzümüze gülüp, bugün selâm bile vermiyenlerin arasında!

Bi sen vardın içimi dök-tüğüm gülüm! Ama senin de dibine kireç döktüler, ko pardılar dalından. Seni sen olmaktan alakoydular. Kaldık mı bi başımıza?!...

Ama bizde de hiç suç yok mu yani gülüm? Var... Hem de suçların en büyüğü! Susmak!... Çoğunlukla susmak... Eh... bi de konuşsak no'luruz? Ne olsa bi başımıza kalmışız, o zaman hiç başımıza kalırız! Dimi ama?

Hadi yahu?!... Nasıl olsa bi gün bi anlıyan buluruz. Bunlar da dert mi yani gülüm? Peterin beteri vardır. Biz köbrek sancısı çekmiş adamız!

NECATİ

Hiç film çevirmemişlere çevrilen bir film den bulanık seanslar

AHMET GÜNTAN

I
ne yağmur, ne yağmur. ben uyumuyorum ama bu sağanak ellerimi uyutuyor. ben demek ellerim demek, hareket demek ya, bir dinginlik bütün odama egemen. uzanmışım tavanı gözlüyorum. en ufak kıpırtı yok tepede. bir soba borusu geçiyor, odanın iki yanını deliyor. yaldızlar yerini yer yer bunaltıcı bir kire bırakıyor. borudan öte bembeyaz bir tedirginlik. bir canlılık: yüzükoyun dönüyorum. yastığımı kokluyorum. ansızın sen. eşyanın gevezeliği dinmez. bırakın onları, siz bana bakın: titriyorum. ya siz? hanginiz yaşadığımız şu sonbaharın hüznünden daha kurnazsınız ki.

★

II
eski defterlerimi karıştırıyorum. şöyle bir dörtlük: «games diye bir parça var / david crosby söylüyor / derim ya hep, yaşamak / crosby'nin parçasının hüznü». şimdi anımsamaya çalışıyorum parçanın ezgisini; yok çıkaramıyorum. elimde kâğıt kalem varken dinlemişim, yüreğimi bir hüznün körüklemiş, bu dörtlüğü düşürmüşüm. demek yaşamak anımadığım bir parçanın hüznüymüş.

★

III
james baldwin. hanım hanımcık, bağırmadan anlatan, insanı gizlisiz kapaksız bir ezinçle kiskıvrak yakalamasını bilen bir yazar. bir romanının son bölümünde soruyor: «bilmiyorum, ölüm tek kişiyi mi vurur, yoksa top tancı mıdır?». tek kişilik değildir ölüm. mutlaka arkasından sizi götürecektir, beni götürecektir. öyleyse önce öldürmemeyi, sonra ölmeyi, ne olur ne olmaz diye de dirilmeyi öğrenmeliyiz.

★

IV
bir daha dünyaya gelseydim ne mi olmak isterdim: en arınsından en kirlisine dek: şehvet.

★

V
filimlerimizdeki acıklı havadan mı yakınıyorsunuz? özünü yadsımayın n'olur. sonra ayıp olur. hep gözyaşı, hep gözyaşı, diyen yeğenime en iyi yanıtı babaannem oturtuyor: «her milletin kendi meziyetleri vardır.»

★

(devamı 15. sahifede)

YAŞANTIMIZIN İÇİNDEN

NACİ AKIN

■ Eski Fransız Başbakanı Jacques Chaban Demas aldığı bir kararla Fransız diline yerleşmiş yabancı kökenli sözcüklerin özleştirilmesini buyurmuş ve bu amaçla kurullar kurmuştu. Geçenlerde çalışmalarını sona erdiren bu kurullar, İngilizce Fransızca karışımı «la weekend», «le Coctail» ve benzeri 15.000'i aşkın sözcüğe Fransızca karşılıklar bularak özleştirdi. Almanlar da çok önce özleştirmeyi gerekmişler ve tüm ulusların «Tele.vision» diye adlandırdıkları aygıtta da Almanca karşılık bulmuşlar, «Frensehen: uzak gören» adını vermişlerdi.

Tüm uygar ulusların bu yönde çalışmaları gözler önünde. Hâlâ bu yeni türetilen sözcüklere «zorlama» deyimini kullanma ve okul dergisinin dilini «kınama» yersiz bence...

★ ★ ★

■ Raslantılar İzmir Keleji'nin üç yayın kolu başkanını ve birçok üyelerini İstanbul Teşvikiye'de bir araya getirdi. Bizler yayın kolu toplantılarını eksiksiz yapmakta güçlük çekerken Doğan, Osman, Naci, Tamer, Mürşit ve Raşit'in biraraya gelmesi hoş bir raslantı.

★ ★ ★

■ Sanırım «Bihruz Bey»i tanırırsınız... Recai Zade'nin «Araba Sevdası» adlı ünlü yapıtının, Batı hayranı, gösterişçi kahrmanıdır o. Batıdaki her nesnenin iyi olduğunu sanır, ne olursa olsun uygulamaya çalışır. Recai Zade yarattığı bu kahramanı o günün toplumundan seçmiş. Oysa bu günkü toplumumuzda da kolayca raslıyabiliyoruz bu gibilere. Batı'nın sporundan tutun da sanatına, müziğine değin herşeyine bağlıdırlar. Öyle ki kendi özlerini bile yadırlar.

Türkiye'de... Türk Bayrağının dalgalandığı bir ülkenin radyolarında bir Türkçe ezginin çalınması, pop müzik sıralamasına Türkçe bir parçanın bulunması yabansı geliyor onlara. «Chicago»nun parçasından sonra Moğollar dinlenir mi», «Hiç Shirley Bessey'den sonra Hümeysra çekilir mi», «Timur Selçuk da sıralamaya girer mi» gibi sözler söylüyorlar.

— «Neden» diyorum, «Niçin onlar da

çalınmasın, onlar da beğenilmesin»

— «Bizimkiler iyi müzik yapamıyorlar» diyor.

— İnceledin mi Aşık Veysel'in ezgilerini, Esin Afşar'ın, Timur Selçuk'un yapıtlarını» diyorum, yanıtlıyamıyor. Sanki onlar kendi ulusunun sanatçıları değil... Dönelim kendimize beyler, yadsımyalım özü müzü...

★ ★ ★

■ Herşey güzeldi İ.K. - A.C.I. karşılaşması öncesi. Takımlar alanda yandaşları ise tribünlerde kardeşçe, arkadaşça kaynaşmışlardı. Her iki takım da şampiyonluğa yarışır bir oyun sergiliyor, centilmence uğraş veriyorlardı. Ancak bu içten havayı, onsekiz yıllık kardeşliği, arkadaşlığı gölgeliyen, kuraldışı kararlar, davranışları ile tüm izleyicileri çileden çıkaran biri vardı orada: Yargıcı Özer Aydınol..

Kendisini bu sütunlarda kınar, centilmence uğraş veren kardeş okul Amerikan Kız Koleji'ni kutlar, başarılarının sürekliliğini dilerim.

Herşey gönlünüzce olsun...

KAL

Yok olsun dedim herşey hatırlatan
Çizgilerini titreten gözlerimde ıslak ıslak
Seni çıkarıp uzaklıklardan
Geceme sokan, acı acı susan,
Susarken gülen her varlık
Yok olsun dedim.
Yırtılsın istedim yalnızlık
Ardında sen ol diye diledim.
Görmek zordu insanları
Mutluydu onlar, kıskandım.
Sonra varlık oldu çizgiler
Geldin söylemeden.
Sana susuzluğum vardı
Mutluuk getirdin dolu dolu
Gelmemen zordu bana
Gitmen ise ölüm olur şimdi
Kal no'lur
Seni bulurken kaybetmek
Yine oralara dönmek
Yalnızlıklara karanlıklara
Dönmek istemiyorum, kal..

HALDUN

Cephede Eğlence

Savaşın olumsuz yönleri, ni, savaşı hiç göstermeden anlatmayı başaran bir güldürü, MASH, CEPHEDE EĞLENCE, zorla cepheye itilmiş Amerikan doktorlarının (kasaplar) bir seyyar hastahanedeki disiplinsiz, başıboş, kendilerine gereksinme olduğunu hissetmeden doğan bir güvenle yaptıkları aşırı-kları güzel bir uygunlukla anlatıyor. Film, doktorların hemşirelerle bol bol yaşadıkları tatlı aşk saatlerini de işlemekten geri kalmıyor, bu arada.

Cephede Eğlence'nin, en büyük özelliği de tek isim üzerine çalışılmamış olması herhalde. Bütün oyuncular aşağı yukarı aynı oranda oynayarak başarılı bir bütün yaratıyorlar. M.A.S.H. aslında bilinenlerin dışında bir şeyler getirmemesine karşın clayların ve espirilerin iyi yerleştirilmesi nedeniyle seyircinin sıkılmadan bir iki saat geçirmesini sağlıyor. Aslında 28 hafta oynatıldığı bir sinemada aşağı yukarı yarım milyon seyirci çekmesi de daha çok bu özelliğinden ileri gelse gerek.

Ayrıca, Cephede Eğlence iyi bir savaş güldürüsü olarak savaşa karşı çıkan, barış yanlısı bir film olarak düşünülebilir. Konu biraz daha tutarı olarak elbet temayı azıcık değiştirerek hazırlansaydı güçlü bir M.A.S.H. seyretmeğe hazırlanan seyirciler beklediklerini bulabilirlerdi. Bütün bunların ötesinde «Cephede Eğlence»nin zevkle seyredilebilecek bir film olduğunu söyleyebiliriz.

ETHEM ÇENGELCİ

SİNEMA - TİYATRO

Tiyatro Eleştirimsi

Ölüm Dansı

Yazan: F. Dürrenmatt
Alice: Gülgün Kutlu
Edgar: Bozkurt Kuruç
Kurt: Haldun Marlağ
Oynandığı yer:
Ankara, Yeni Sahne.

Konu, aşağı yukarı çağımızın konusu haline gelen **Evlilik Sorunları** ve **Yalnızlık** olarak ele alınabilir. Alman yazar, küçük bir odada çevrenin etkisi ve monotonluğun getirdiği ruhsal bunalımlar nedeniyle birbirlerini yiyen karı koca ile eski sevgili, eski dost (!) Kurt arasında geçen bir gülünç dramı dile getirmiş.

Oyun, Edgar ile Alice arasında geçen her zamanki kavga sohbetle başlar. Adanın jandarma komutanı olan yüzbaşı Edgar, sağlığı bozuk olmasına rağmen sık sık içkiye sarılmaktadır. Çok yaşama isteğini de bol bol belirtmektedir. Edgar, içince daha da çekilmez bir hal alır ve sürekli olarak karısından piyano ile soylarının şarkısını çalmasını ister. Şarkıyı duyunca genellikle coşup dans eder. Ancak dansların sonunu hep bir krizle kapatır. Bu arada Kurt gelmiştir ve eski sevgililer işleri ilerletmektedirler.

Oyun, çeşitli dans gösterileriyle bu şekilde giderken, Edgar, Kurt'un bir takım kirli işler çevirdiğini anlar ve ondan biraz para koparır. Sonra da kendisini kıpırdamaz hale getiren son krize yakalanır. Bu arada Alice de yavaş yavaş kocasına dönüş yapmaktadır. Aslında a-

macı paradır. Fakat sonuçta Kurt'un verdiği paranın çok üstünü harcayabilecek güçte olduğu anlaşılır ve Alice tekrar ona dönmek isterse de başaramaz. Kurt, dünyada kötü olanın yalnız kendisi olmadığını; onların durumuna bakarak anlar ve rahatlıkla kendi yaşamına döner.

Yazar, her şeyden önce, mutlu bir evlilik için zorunlu olarak güçlü, hiç olmazsa yeterli bir ekonomik temel gerektiğini rahatlıkla belirtiyor. Kendilerini dünyanın en mutsuz çifti kabul edenlerin de yararlanabilecekleri bir oyun **Ölüm Dansı**.

Ayrıca yazarın Kurt'a söylediği, «Edgar, senin savcın benim gibi bir zenginin yanına yaklaşamaz» sözü de oyna değişik bir biçim daha katıyor.

Gişe sorunu olmadığı için bu tür oyunlara daha bir yüreklilikle eğilebilen Devlet Tiyatroları bizlere ilginç oyunlar sunabiliyorlar. Işık ve sahne düzeni eldeki olanaklara göre iyi hazırlanmış. Haldun Marlağ ve Gülgün Kutlu'nun vurgu ve mimikleri çok iyi kullanmalarına karşılık Bozkurt Kuruç, oyunun gözleri en çok üzerinde toplayan oyuncusu..

Kısa sürmesine rağmen, Strindberg Oyunu, özellikle evliliği tozpembe ya da kapkara görenleri etkileyebilecek; seyretmeğe değer bir oyun.

Ethem Çengelci

İZMİR KOLEJİ, BU YIL DA GELENEĞİ BOZMAYIP, SİZLERİN DESTEĞİ İLE YEDİNCİ YILDA YEDİNCİ KEZ, FİNALİST OLACAKTIR.

7 Yılda Milliyet Yarışmaları ve İ. K.

Milliyet'in düzenlediği Liselerarası Hafif Batı Müziği Yarışması bu yıl 7 yaşına basıyor. Her defasında olduğu gibi, bu yıl da müzikerlerimiz geleneği bozmaya, finale kalmaya çalışacaklar. Evet... Gerçekten de okulumuz 7 yıl üstüste finale kalarak erişilmesi güç bir rekor kıracaktır.

Yıl 1967... Milliyet'in ilk yarışmasında okulumuzu Ahmet, Tamer, Halûk, Mazhar ve Bahadır'dan kurulu «Yaratıklar» temsil ediyor. Bang Bang, Lost Train to Clarksville, Sloop John B. gibi parçalar çalıp İzmir birincisi oluyorlar. Finalde ise âletlerine sabotaj yapıyor ve ancak Türkiye 7 ncisi olabiliyorlar.

1968'de «Sessiz Gürültüler» İzmir 2 ncisi olarak finale kalma başarısını gösteriyorlar. Happy Jack, New York Mining Diseaster adlı parçaları onlara Türkiye 7 cilğini kazandırıyor.

1969 yılında ise Ali, Halûk, Faik, Süreyya, Ömür, Mehmet ve Bülent Feeling So Good, Eleanore, Scorpio Red, Hesitation ile rahatça finale yükseliyorlar. Sonuç olarak da Türkiye 4. çülüğünü alıp plâk dolduruyorlar.

1970 yılı bizim için altın yıl oluyor. Hulki, Faik, Ömür, Mustafa, Faik Gürsu, Alper ve Andreas İzmir 1. cilğini kolaylıkla kazanıyorlar. You've Got Your Troubles, Something, Bach'tan Füg ve Yalnızlığın Sesi ile Türkiye birincisi olup plâk dolduruyorlar. Milliyet gazetesi okula bir de davul armağan ediyor.

1971'de okul orkestramız Hayim, İlkin, Hüseyin, Ergün, Ali ve Andreas'tan kurulu.. İzmir birinciliğinden sonra, İstanbul finalinde aksilikler birbirini kovalıyor ve sonuç olarak Türkiye 6. cılığ kazanılıyor. Çalınan parçalar Share The Land, Loo-

king Out My Backdoor ve Yoksul...

1972, yani, geçen yıl okulumuzu temsil eden grup Yusuf, Sinan, Halûk, Harun, Yıldray ve Andreas'tan kurulmuştu. Overture, We're Not Gonna Take It, Mary Blues, Carry On ve Kaz ile İzmir birincisi olan topluluk finalde hakkı 1. cilik iken, 2. cilikle mükâfatlandırılıyor.

1973 Milliyet'e üç gün kaldı. Arkadaşlarla sıkı bir çalışmaya giriştik. Avantajımız ise, geçen sene 2 nci olan orkestranın tertibini aynen koruması olması. Sahne tecrübemiz çok, ilk üçe girmemiz kuvvetle muhtemel.

Mutlu yarışmalara doğru..

Andreas

10

- 1) You're so vain
- 2) Hello Hurray
- 3) Daniel
- 4) Iron horse
- 5) Out of the question
- 6) Relay
- 7) Walk on water
- 8) Lost in a lost world
- 9) It never rains in S. Calofirnia
- 10) Kırık Kalpler

- Carly Simon
Alice Cooper
Elton John
Christie
Gilbert O'Sullivan
WHO
Neil Diamond
Moody Blues
Albert Hamond
Timur Selçuk

ŞAKA

İsmi, ağaçlara,
Sıralara, kâğıtlara
Duvarlara, camlara
Masalara, çekmecelere
Kapılara, yerlere
Doldurmuştum.
Beni sevmediğini
Söylediğin zaman
Hepsini silmem
Tam 12396789123
Saatımı aldı
Sonra da «şaka yap-
tım» diye

Karşıma geçmiş
Gülüyorsun!..

Adnan Gözpmar
330/III/B

Kendimize iğne

Televizyonda bir açık
oturum düzenlendi. Per
sonel Sorunu konulu o-
turuma katılanlar «Yan-
lış adres verilmiş, bizler
pedagog değiliz» dedi-
ler.

Geçenlerde Tubitak'-
ın bilim adamı yetiştir-
me amacı ile açılan pro-
je yarışması duyurul-
du bizlere..

Yanlış adres efen-
dim!..

ŞİKAYE

BAŞAKLAR

M. Ali GÜNGÖR

Gün batımı... Güneş her geçen saniye kızaran dağların
ardında biraz daha kaybolmakta. Geçen yıl susuzluktan
bölge, bölge çatlayan toprak, yağmurlar iyi gidince koyu
kahverengi bereketine bürünmüş, bahtsız köylüye mutlu-
luk getirmişti.

Hey, gidi gözünü sevdiğimin başakları!.. İyi toprağı
bulunca nasıl da sararır, arşın, arşın boy gösteriverirler-
di!..

Mehmet, toprağa sapladığı bel'in sapına dayanmış bir
günlük çabasının semeresini özenle seyrediyordu. Kasketini
çıkardı, alnının terini elinin tersiyle sildikten sonra, bir si-
gara çıkarıp tarlanın kenarındaki zeytin ağacının altına
çöktü.

Ne zor günlerdi onlar!.. Değil, ürünün kazancıyla şe-
hirden bir iki gerekli eşya almak, bütün bir yıl, bir somun
çavdar ekmeğine duacı olmuşlardı. Feleğin işine akıl er-
mezdi ki!.. Bir tersine dönmüş, canına yandığının ekinleri,
daha sararmadan birer birer kırılıp, büzüşüvermişlerdi.
Ama, yok, bu sene öyle olmazdı.. Hele bir hasat gelseydi
de, şu başakları çıtır çıtır oraklayıp, düvenlediklerini gö-
rebilseydi..

Kalktı, zeytin dalından ceketini alıp giydi. Akşam,
ovaya yavaş yavaş çökmekteydi... Bel'i yedikten sonra ke-
yifle kabaran, doymuş toprağa bir kez daha göz atıp, yola
düzüldü. On güne kalmaz tohumları serper, sonra da onla-
rın filizlenip, boy vermeğe başlamalarını seyre koyulurdu.
Hey, gidi gözünü sevdiğimin başakları!..

Ah, şu hasat zamanı bir gelse; ocağının bacasından sü-
züle süzüle çıkan dumanı bir görebilseydi!.. Karısı şöyle
koca bir tencere kuru fasulye pişirir, topaç gibi oğluyla
sofraya kurulup, dumanı tüten ekmekle, avurtlarını şişire
şişire yerlerdi..

Ardından, on gün geçti. Tohumlar serpildi, sürüldü.
Artık iş bekleme kalmıştı..

Sigara, içki ve Yeşilay

Sözlerime bir insan ile hayvan arasındaki hepimizin bildiği farkları belirtmekle başlayacağım.

İnsan, iradesini olumlu yol

da kullanabilme özelliğine ulaşmış en kutsal varlıktır.

İçki ve sigaranın hangi zararları olduğunu hepimiz biliyoruz. İçki ve sigara in-

san vücudunda alışkanlık yaratan, vücudu içten içe yiyen ve erken ölümlere yol açan iki illettir. Acaba diyeceksiniz bu illetleri ortadan kaldırmamanın yolu yok mudur? Bu iki keyif aracı evrene öylesine yayılmış ve sanayileşmiştir ki, bunları ortadan kaldırmak, işsizlerin sayısını çoğaltmak demektir. Bu yüzden, kalan diğer yol bizim yardımımızla gerçekleşebilir. Bu da, bu araçları kullanmaktır.

Karakış başını alıp, gider gitmez ekinler filizlendi; her gün, biraz daha yeşerip, boy atmaya başladılar. Mehmet her gün, erkenden tarlaya gelir, ekinlerin düne göre ne kadar büyüdüklerini gözden geçirdikten sonra, zeytin ağacının altına çöker hayallere dalardı..

Az daha be, az daha; ne kalmıştı şunun şurasında!.. Kim bilir, belki yeni giysiler bile alırlardı üzerlerine. Karısına, kırmızılısından basma bir entari ne de yakıştırdı!..

Aylar geçti aradan.. Başaklar iyice boylanmış, altın gibi sararmaya başlamışlardı. Artık kuyruğuna gelmişti Mehmet. Hani, keyfine diyecek yoktu!.. Oğlunu kucağına alır, başını okşayarak anlatır, anlatırdı; üç yaşındaki çocuk anlar mıydı sanki?.. Anlamazdı anlamasına ama, Mehmet anlattıkça o bile şenlenir, yumuk kara gözleri ışı ışı yanardı.

Ha orak vurdular, ha vuracaklar!..

Yine, bir akşam, kapının önünde karısıyla oturmuşlar, yarı elemli, yarı umutlu derin bir sohbete dalmışlardı. Ne de boylanmıştı gözünü sevdiğimin başakları!.. Mehmet birden tarlasının olduğu tarafta bir ışıltı gördü, önemsemedi önce; ama, biraz sonra bu ışıltı, yerini, göklere yükselen alevlere bırakmıştı. Ok gibi fırladı yerinden, yolu bir solukta aldı.

Bu dünyada onlara yaşam yok muydu, kuşkusuzluk yok muydu?.. Daldı alevlerin arasına, kurtarmalıydı başaklarını, emeklerini, umutlarını; nerde..

Sabah yangın yerine koşan köylüler, Mehmet'in karar-mış cesedi ile karşılaştılar. Yanıklarla delik, deşik olmuş yüzünde, ölümün korkusu değil ama, ocağının tüm umudunu bağladığı başaklarını yitirmenin mutsuzluğu okunuyordu.

....

Üç yıl oldu, Mehmet öleli.. Haziran şimdi. Altın sarısı,, arşın arşın başaklar dalgalanıyor rüzgârla, Mehmed'in ocağı, emeği, umudu uğruna can verdiği yerde, hem de hisir hisir...

Hey gidi, gözünü sevdiğimin başakları!..

Karşıyaka, 26.2.1973

Acaba bu maddeleri kullananlar hangi yararı umarak kullanıyorlar? Ben bu zararlı alışkanlıkların yararı olduğunu hiçbir zaman benimsemiyorum. Bu zararlı maddelere alışanlar daima ya büyük görünmek hevesinde ya da bunlarla kendilerinin yükseldiklerini zannederek alışmışlardır. Kişi, düşünerek davranmalıdır. Davranışından ne yarar ve ne zarar geleceğini düşünmelidir. Sigara ve içki boşa para harcamaktan, kendi kendini zehirlemekten başka bir şeye yaramazlar. Bu tip insanlar, yalnızca bir süre alacakları zevk için, geleceklerinin yıkımını hazırlamaktadırlar.

Sigara ve içkiyle savaşmak üzere Yeşilay adı verilen, her yıl pankartlar asarak, uyarılarla halka hizmet eden kurum kurulmuştur. Görevi kutsal ve yurt çapındadır.

Görevimiz bu kuruluş aracılığıyla iyiden, olumludan yana çıkabilmek olmalıdır.

4/C Naci Kostakoğlu

Bu yıl AFS bursunu kazanan arkadaşlarımız (soldan sağa) : İ. Taş, S. Arat, Ş. Özler, O. Koca... Dergimiz, kendilerini kutlar

A. F. S.

American Field Service Uluslararası Bursları, kendi çapında —ki bu çap her geçen gün büyümekte— dünyaya barışı, insanlar arasında dostluğu, anlayışı yaymağa çalışan bir kuruluştur.

*

I. Dünya Savaşında birkaç Fransız genci, ellerine geçirdikleri bir ambulânsla, gönüllü olarak yaralıları yarım etmişler, yâni bir tür sahra hizmeti (field service) yapmışlar. Savaşın sonunda, savaşı önlemek ereğiyle kurdukları dernek AFS'nin çekirdeği olmuş.

AFS, her yıl dünyanın 61 ülkesinden 3000'e yakın öğrenciye bir yıllarını ABD'de bir ailenin yanında kalarak, orada bir liseye devam etme olanağını veren bir burstur. Ayrıca bir o kadar Amerikalı öğrenci de, gerek bir yaz, gerekse bir yıllarını bir yabancı ülkede geçirirler. 25 yıldır yarım milyon öğrenci bu burstan yararlanmış. Bir AFS öğrencisinin kendisini iyi tanıması, kendine güvenmesi, —bir yıl değişik bir çevrede yaşayacağına göre— gerektiğinde kendi kendine yeterli, dolayısıyla ba-

ğımsız bir mizaca, olumlu, yapıcı bir düşünce biçimine sahip, kolay intibak eden, yeni birşeyler öğrenmeğe karşı meraklı, uyanık ve samimi olması şart koşulmuştur.

Burslu öğrenciler, gittikleri yerde insanlar arasındaki benzerlik ve ayrımlara saygı duymayı öğrenirler. Bu ülkede kaldıkları bir yıl boyunca değişik ülkelerden birçok değişik kişi ile tanışır, yaşadıkları kentin insanlarını kendi ülkeleri hakkında aydınlatır, ve oradaki kendi yaşatlarını her yönüyle yakından tanırlar.

*

Geçtiğimiz yıl içinde başlayan ve önümüzdeki yıllarda bir artma ile sürecek olan yeni bir atılım ise «multi national program». Bu program dışındaki ülkelerin birbirleri arasında öğrenci alışverişi yapmasını içeriyor... Böylece, artık burslu öğrenci değiş-tokuşu yalnız ABD ile diğer 60 dan fazla ülke arasında değil de, bu ülkelerin birinden bir diğerine şeklinde olacak. Bu yeni programa AFS'nin genel başkanı Steve Rhinesmith «AFS'nin uluslararasılaştırılması» adını veriyor.

— 10 —

Bize Göre.

Kendi düşen ağlamaz

Yazan: MUSTAFA ÜNLÜ

Geçenlerde bir program seyrettik TV'de. Hatırimda kaldığına göre «Personel Sorunu» üzerine bir açık oturumdu. Yurdumuzun en ünlü gazete yazarları katılıyordu bu açık oturuma.

İlk olarak TRT nin açtığı bir sınava katılan üniversite çıkışlı öğrencilere sorulan sorular, ve adayların verdikleri yanıtlardan rastgele seçilmiş bir bölümü, film halinde gösterildi. Sorular daha çok genel kültüre dayanan, öyle fazla da zor olmayan, gazetelerde, radyoda, televizyonda pek çok karşılaştığımız konulardan seçilmişti. Ancak ilk olarak gözümüze çarpan şey, üniversite bitirmiş ağabeylerimizin, çoğunu bizim bile kolaylıkla cevaplandırabileceğimiz sorulara verdikleri gülünç yanıtlardı.

Radyolarda, televizyonlarda haber bültenlerinde her gün duyduğumuz Nato, Ceto gibi ünlü kuruluşların bile henüz ne olduğunun anlaşılamamış olması, ortaya gülme mi, yoksa ağlamak mı gerektiğinin kestirilemediği bir sorun atıyor. Öğrendiklerimizin tâ temelinden bilinçsiz bir öz üzerine dayandığını anlıyoruz.

Ama bir de şöyle düşün-

Tükenmez istekler

mek gerekiyor: «Acaba ağabeylerimizi bu duruma iten nedenler ve ortam ne?» Bilgiler sindirilerek verilebiliyor mu öğrencilere, yoksa her biri kuru bir ders konusundan öteye gidemiyor mu?

Kanımcı, sınıflardaki öğrenci sayısı çok yüksek, öğretim açısı dar olan okullarımızda bir de bunlara öğrencilerin (yani bizlerin) sorumsuzluk duygusu da ekleneince bilgilerimizde bir temel, öz aramak aşırı iyimserlik olur sanırım.

Bu acı görüntüyü böylece özetlerken, ister istemez aklımıza «Bizim de yapımız bu mu olacak?» diye bir soru takılıyor. Doğal olarak bunu şimdiden kestirmek oldukça güç; ne var ki, bugünkü ortam içerisinde ve bizim boşverimizle durumumuzun farklı olabileceğini düşünmek çok yersiz. Hangimiz boş zamanlarında kütüphanelere, laboratuvarlara koşuyor, bir ansiklopedinin sayfalarını karıştırıyor? Bırakın bunları, okulda bulunduğumuz şu günler içerisinde, radyolardaki haber bültenlerini dinlemekten bile uzak kalıyoruz.

Öyleyse, temelsizlik, tâ bu yaşlardan, bizimle birlikte başlıyor demektir. İnsanlar kendi çalışmalarının karşılığını görürler, birey yaptıklarının ölçüsünde başarı elde eder. Biz daha şimdiden böyle sorumsuzluk duygusuyla dopdoluyken, ileride başarılı bir sonuç elde etmek sürpriz olur.

Bu sorunun çözümünde düğünçelerime göre genel kültürünü her an biraz daha geliştirmek için çalışması gereken bizlere olduğu kadar, bize ortamı hazırlayacak olan öğretmenlerimize, büyük lerimize de büyük görev düşüyor sanırım.

İstiyorum yaşamak!.. Dünyamı özgür ve mutlu.
severek,
kardeşesine...

★ ★

İstiyorum paylaşmak!.. Dünyamı ilmin ışığında parlayan,
kişinin
hürriyet aşkıyla...

★ ★

İstiyorum süzmek!.. Dünyamı insafın süzgecinden.
sıyrarak insanları
bencillikten...

★ ★

İstiyorum görmek!.. Dünyamı aydınlığın ufkunda,
hızla ilerleyen
gemi gibi...

★ ★

İstiyorum bakmak!.. Dünyamdaki kişinin uğraşı,
toplumun sabrı ile
tırmadığı merdivenlere...

★ ★

İstiyorum haykırmak!.. Dünyamın ezilmiş, bahtsız,
ihtiyaçlarının esiri, zavallıların
dertlerini...

★ ★

İstiyorum sormak!.. Dünyamın zincire vurulmuş beyinlerinin
paçavra tıkanmış ağızlarının
nedenini...

★ ★

İstiyorum silmek!.. Dünyamın akan gözyaşlarını
avutarak!
avunarak?...

5/Fen/A SUAT EVREN

**Yıldızlar yüzümüzü
güldürdü:**

Çifte Şampiyonluk

Okulumuzun erkek yıldızlar basketbol takımı altın yılını yaşıyor. İzmir birinciliğinden sonra Isparta'da yapılan Bölge Şampiyonasında da birinci oldu.

Takımımız, bu yıl başında ilk kez toplandığında geçen yıl kaçan birinciliği, bu yıl almağa söz vermişti. Büyük inançla başlayan çalışmalara, karşılaşmalardaki istek ve birlik eklenince bu sözü tutmamız kolay oldu.

Yıllardır beklenen birinciliği almak için birçok engelleri geçmek lâzımdı. Bu engeller karşımıza çıkan takımlardan oluşmuştu. Kaya, Ertan, Rıza, Reşit, Civan beşiyle alana çıkan takımımız 9 Eylül'ü (57-17), Çamlaraltı'nı (61-16), Türk Koleji'ni (34-32), Karşıyaka Lisesi'ni (56-36) yendi. Böylece İzmir birincisi olduk.

Bu birincilikten sonra amacımız Isparta'da İzmir'i dolayısıyla okulumuzu gerektiği gibi temsil etmektir. Bunu da karşılaşmalarda elde ettiğimiz sonuçlarla başardığımız inancındayız. Isparta'ya 12 kişilik bir kafiyeyle hareket ettik. Bunlar: Yönetici öğretmen Halil Balkan, çalıştırıcı Mehmet Çallıoğlu, Ertan, Kaya, Rıza, Reşit, Civan, Osman, Timur, Sinan, Reşat, Uğur idi. Ancak takımımızın gözde oyuncuların-

SPOR

Kızlarda İkinciyiz :

Yendik ama birincilik için gerekli farkı sağlayamadık

Geçtiğimiz hafta sonu yapılan kızlar voleybol birinciliklerinin son karşılaşmasında biraz zorlanmamıza karşın Kız Lisesini (2-1) yenilgiye uğrattık. Bu sonuçla takımımız bir önceki yenilginin verdiği bir setlik averaj farkından dolayı birinci olamadı ama şampiyon bir takımın yenecek gerçek gücünü ortaya koydu. Ancak takımdaki arkadaşlarımız aldıkları ikincilikten mutlu görünüyorlar. Resimde İzmir ikincisi kız voleybol takımını maçtan önce topluca görüyoruz.

İ. K Masa Tenisi

dan Reşit'in kimlik cüzdanını unutup oynayamaması karışıklardaki sonucu etkiledi. Buna karşın aldığımız sonuçlar şöyle idi: Isparta: 13 - İK: 79, Aydın: 34 - İK: 80, Antalya: 42 - İK: 91, Denizli: 27 - İK: 128.

Bu birinciliğimizde Ertan'ın sağlamayan atışları, Kaya'nın topu iyi kullanıp dağıtması, Civan'ın başarılı savunması, Rıza'nın hücumdaki üstünlüğü, Osman'ın hızlı ve bilinçli oyunu Isparta'yı sanki büyüledi. Gerek İzmir'deki başarımızda, gerekse Isparta'daki başarımızda, iki kişi daha büyük rol oynadı. Beş den Eğitimi öğretmenimiz Ahmet Bey'in hastalanması ile takımın yöneticisi olan hocamız H. Balkan ve çalıştırıcısı M. Çallıoğlu, Ahmet Bey kadar olmasa bile elinden gelenleri yapmağa çalıştılar. Büyük esirgemezlikle gelen bu iki kişi, birinci oluşumuzda büyük katkılarda bulundular. Kendilerine Yıldız Basketbol Takımı olarak teşekkür ederiz.

Bütün bunlardan başka, Isparta'da bizi yalnız bırakmayan ve tüm gereksemelerimizi gidermeğe çalışan Mesut ve Fuat'a da ayrıca teşekkür ederiz.

Şimdiki amacımız ise, Antalya'da yapılacak olan Türkiye birinciliklerinde de Reşit'li takımımızla bu başarıyı yinelemek.

4-A-172 Rıza Baysal

Geçmiş olsun

Hastalığı nedeni ile uzun süredir okulda bulunamayan ve İstanbul'da ameliyat olan Beden Eğitimi öğretmenimiz Ahmet Dökmeoğlu'na geçmiş olsun der kısa zamanda iyileşmesini dileriz.

Yayın Kolu

Geçtiğimiz Ocak ve Şubat ayları içerisinde yapılan İzmir ve Türkiye Birinciliklerine katılan Masa Tenisi takımımız oldukça başarılı dereceler elde etmiştir.

Hepimiz masa tenisinin İ. K.'de ölüm sancuları içerisinde kıvrandığında hemfikirken Yıldız takımımızın İzmir Birinciliğinde ilk dört dereceyi ve Türkiye şampiyonasında da iki ikincilik almıştı ayrıca Genç Takımımızın rahatça İzmir ikinciliğini kazanma başarısını göstermesi, hükmümüzün geçerli olmadığını içerdi.

Yıldız takımımızın başarısı masa tenisinin okulumuzdaki parlak geleceği bakımından bizleri ümitlendirdi. Genç takımımızın da elde ettiği derece, içinde bulunduğu koşullar çerçevesinde oldukça önemsense gerek.

Sporda moralin, teşvikin önemi su götürmez bir gerçektir. Bu böyle iken okulumuzda masa tenisinin bunlardan yoksun bırakılmasındaki ısrar anlaşılmamaktadır.

Bir başka okulun değil İzmir'de hattâ Türkiye'de sahip olamadığı kalitedeki malara sahip olan okulumuz, bunlardan gereği gibi faydalanamamaktadır. Sebep de sadece masaları kuracak yer bulamamasıdır. Yüzleri eskimiş bir iki masa da basit onarımlarla kullanılabilir durumuna getirilmesi mümkündür.

Masa tenisi gibi güzide, temiz ve dikkat artırıcı birçok yararları olan bu spora ilgi, küçük kardeşlerimiz gibi kız kardeşlerimizde de hiçtir. Bu ilgisizliğin nedeni teşvik yetersizliği olsa gerek.

Geçmiş yıllarda okulumuza iki Türkiye 1 ligi ve bir Türkiye 2. ciliği kazandıran masa tenisi, okulumuzda himaye muhtaçtır.

5/F/A Suat Evren

★ Yıldızlar voleybol takımı Saint Joseph karşısında çok başarılı olmasına karşın sonuca gidemedi ve karşılaşmayı (2-1) kaybederek İzmir ikincisi oldu. Takımımız Saint Joseph'ten üstün oynadı, bölge birinciliklerinde aynı takımı yenerek iyi bir derece elde etmesi beklenebilir.

★ Yeni kurulmasına karşın başarılı oyunlar çıkaran yıldızlar kız basketbol takımı ilk yıl için iyi bir başlangıç yaptı. İlerisi için umut bağlayabiliriz.

★ Şampiyonluğu averajla kaybeden genç kız voleybolcularımız yine de üzülmemeye çalışıyorlar. Çünkü Manisa'da yapılacak birinci turnuvası yerine Konya'da yapılacak ikinciler turnuvasına katılacaklar. Böylece iyi de bir başarı gezisi kazandılar.

★ Atletizm mevsimi yavaş yavaş yaklaşıyor. Bu yıl İzmir Kolejinde atletizmin sönük olacağı kanısında herkez.

Çalışmak üzerine

Kızgın güneş altında tarlasındaki ürünü değerlendirmeye çalışan çiftçi; bu yıl okulunu bitirip, yaşamının yeni bir dönemine girecek olan liseli; beş kuruş peşinde geceleri yolcu taşıyan şoför; gece bekçileri; zayıf dersinden kurtarma sınavına girmeye hazırlanan öğrenci; ki rece, çimentoya bulanmış inşaat işçileri ve diğer gözünüzün önüne getirebildikleriniz hep çalışırlar.

Ancak gerçekte, çalışıp çabalamak, insanoglunun, doğuşundan, kendisi için bir güneş gibi parıldayan ereğine dek olan yolda, yaşam denilen acımaz, zalim güçle savaşmasıdır. Sizin babanız, benim babam ve onların da büyük yükleri, atalarımız hep çalışmışlar. Bugün ben, siz ve diğerleri, bu yasayı benimsemeye kararlıyız.

Bunun sonunda ne kazanıyoruz? Bu çabalar niye? gibi endişeler yersiz, çünkü kendine bir amaç edinmiş, bilinçli bir insanın verimi pek çok. Bunun örneklerini en iyi biçimde yaşamın kendisinde görüyoruz. Örneğin, çalışmak basamağından başlayan büyük bir insan kitle si merdivenin sonuna vardığı zaman edindikleri amaç oranında büyük yararlar sağladıkları gibi mutluluk da duyarlar.

Bence en çok bolluk geti-

Kitap Tanıtma :

KERKEZ

Cengiz Tuncer ikinci romanı olan Kerkenez'i gazeteciliği sırasında yapmış olduğu bir röportajdan geliştirerek yazmıştır. Kerkenez ile Altın Kalem Armağanı olarak Türk romancıları arasında üstün bir yere oturduğunu kanıtlamıştır.

Yazarın bundan önceki romanı olan «Hacizli Toprak» yurt içinde olduğu kadar yurt dışında da büyük bir ilgi uyandırmıştır.

Eserinde yetiştiği çevreyi anlatan yazar ora insanların yaşam savaşını verirken nelerden yararlandıklarını, hastalıklarına nelerle deva bulduklarını dile getiriyor «Uzandı aldı yaprakları; gözlerine bastırdı; gerçekten de yaprağın serinliği gözünün ağrısını yalayıp aldı bir an için»; Atatürk'ün başkanlığı altında yapılan devrimlerde Türk kadınına verilen haklardan, üstünden yarım yüzyıl geçmesine rağmen ne kadar yararlandığını gözler önüne sererken, Türk köylü ailelerindeki erkeğin kol gücüyle elde ettiği mutlak egemenliğini ve Cumhuriyet devrimlerine

rağmen iki, üç kadın almasını kaleme alırken iki ve daha çok kadınlı ailelerin cinsel sorunlarına da değiniyor.

Bunların yanısıra romanın kahramanı olan Küçük Salih'in heyecanlarını, sevgisini, arkadaş canlılığını, korkularını işlerken, cahil ve eğitilmemiş köylülerin, sözde din adamı olan fakat din ile olan ilgisi kendi emellerini Allah'ın buyrukları gibi göstermekten ileri gitmeyen bireylerin başkanlığı altında yoksulların ve kimsesizlerin soyulmasını da anlatıyor.

Yüzyıllardan beri değişmiyen geleneklere göre çok sert bir disiplin içinde büyüyen Salih'in, babasını kaybedince toplumun içinde ezilmemek için direnmesini en ince ayrıntılarına kadar veriyor.

Yazar bu yapıtıyla Türk okurlarına çok güçlü bir yapıt sunuyor. İnsanın sıkımadan ve yer yer tüyleri ürpererek okuyacağı bir üstün yapıt.

ATALAY KARAKURT

ren yağmur, çalışıp çabalamak ve önünde saygıyı gerektiren alın teridir. Alnının teriyle çalışan insan, önce kendisine sonra ailesine, ulusuna ve insanlığa karşı, kendisine düşen görevi yapan kişidir ki, kurak tarlalara düşen yağmur taneleri kadar

önünde eğilmeye değer ve kutsaldır.

Omuzlarımızda taşıdığı-mız sorumluluk, bizleri algılı parmakların gösterdiği yolda çok çalışmaya yöneltiyor. Her zaman elele çalışıp, yük seelim.

294 — Semih Sökmen

Toplum Yaşamı

Toplumun aile çatısındaki bireylerden oluştuğunu düşünürsek, ailedeki kişileri önemli birer etmen olarak ele almamız gereklidir. Baba, anne ve çocuklar... Babanın etkinliği iki yönde gelişmekte; en önemlisi aile çatısının başkanlığını sürdürmesi.. Bunun yanında başarılı bir koca özelliğine sahip olması. Acaba annenin kişiliği ne anlamda aile çatısında? Anne de analığının yanında kocasına olan sevgisini her yönde belirtmeğe çalışır. Anne ve babanın ortak kişiliğiyle doğan, yetişen ve olgun birer kişi olarak toplumda yer alan çocuklar gelir daha sonra..

Toplumsal yaşamın birer üyesi olan erkekler ya da kadınlar, her yönden çevrelerinde oluşan akımları olumlu bir şekilde geliştirmelidirler. Toplumun ayakta tutan tek nokta olgun kişilerin toplumsal alanlarda gösterdikleri başarılar ve çok yönlü çalışmalar.. Örneğin politika-daki türlü tartışmalar veya toplumsal birer lider olarak toplumda yer almaları gibi..

Mutluluk ve sevinç kaynakları sürekli olarak olgun kişilerin oluşturdukları ortamda yer alan birer barış sembolü olduğuna göre; amacımız topluma her alanda yardımcı ve örnek olabilecek bireyler yetiştirmek ya da böyle bir birey olarak yer almaktır. 1/D/212 Nadir Güner

Jokes And Riddles :

Question: What has long, long hair, is gray, and weighs 50 pounds?

Answer: A hippopotamus.

Question: What did one math book say to another?

Answer: I have problems.

Question: What has six feet and can sing?

Answer: A trio.

Customer: I would like a pair of alligator shoes.

Salesman: What size does your alligator wear?

Question: Why are frogs good baseball players?

Answer: Because they catch flies.

Question: When is a farmer mean to his corn?

Answer: When he pulls their ears.

Question: What is the end of everything?

Answer: The letter «G».

Hiç film çevirmemişlere çevrilen bir film den bulanık sekanslar

(Başararı 4. Sahifede)

VI

hüzünden bu kadar çok söz etmemin nedeni ne ola ki? bu soruyu sormam saçmalık. bu yerde, bu zamanda, bu ortamda nasıl tıkanıldığımızı görmüyor muyum?

★

VII

tüylü bir geceyi elliyorum.
aman tanrım, hemen kılıçlanıyor.

★

VIII

yüreklerimiz aşkla tıklım tıklım olmuş hüzünlü birer sa-
vaş zırlıdır, hüzünse bıkmadan emmemiz ama hiç
mi hiç üşütemememizdir.

★

IX

herkes kendi kendinin ozanıdır.

★

X

bittiğini gösterin birşeyin bu bitmezlikte. ben de sonumu
duyuracağım.

İZMİR KOLEJİNDEN

★ Bu yıl kol çalışmalarını yönünden ikinci dönemde toplumsal etkinliklerde daha başarılı olunacağı sanılıyor. İlk atılım Temsil Kolu'ndan. Bu yıl ilk kez Mahmut Yesari'nin «Sürtük» adlı oyununu sergilemeyi düşünüyorlar. Bu oyunun, İzmir Kolejindeki sahne çalışmalarına yeni bir anlayış getireceği kanısındayız.

★ Diğer bir etkinlik de Kültür Edebiyat Kolu'nun Hazırlıklar arası düzenlediği şiir okuma yarışması. Ancak bu yarışma Müzik Kolu konseri arasına sıkıştırılmış gibi geldi bize. Kültür - Edebiyat Kolu'ndan daha güçlü atılımlar bekliyoruz. Derece alanlar: 1- Serdar Kilisli (H. C), 2- Tayfun Hakan, 3- Güneş Erikçi (Hz. A)

★ Sözüünü ettiğimiz bu konserde 5'ler ve 6'ların topluluklarıyla, 12 telli gitar eşliğinde bizlere Amerikan folkundan örnekler veren Ahmet Çakaloz'u (G/F) dinledik.

★ Fen dersi öğretmenleri toplantısı dolayısıyla boş geçen dersleri öğrenciler en iyi biçimde değerlendirdiler. Bu arada 6. sınıfların yatılı ve gündüzlü öğrencileri arasında düzenledikleri futbol karşılaşması oldukça ilgi topladı. Yatılı öğrenciler arasındaki birlik ve bağlılık bu karşılaşmada dikkati çeken noktaydı. Bu karşılaşma ba-

zı gerçekleri de ortaya çıkardı. Örneğin, son sınıfta 1966-1967 girişlilerden yalnızca iki öğrenci kalmış durumda. Bu, İzmir Koleji'nde yatılılık geleneğinin yıkılmakta olduğunu gösteren en belirgin özellik. Ancak bu karşılaşma yatılılık geleneğinin biraz olsun ayakta kaldığını göstermesi bakımından olumlu etki yarattı.

★ Yıkılmakta olan diğer bir gelenek de «Ayrancı Günü». Yılın büyük bir çoğunluğu geçmesine karşın, ortada bugüne dek gözle görülür bir hazırlık yok. Geçen yıl sonunda yayınlanan okul dergisine bakılacak olursa «Ayrancı Günü» son kez olarak gerçekleşti. Bu geleneğin sürdürülmesi için bu görevi son sınıfların üstlenmesi gerek.

★ Mutlu bir olay da, sü-rüncemede kalan Yıllık sorununun aydınlığa kavuşması. Yönetici bir kurul seçildi ve çalışmalara başladı. Çabaların olumlu sonuç getireceğine inanyor, kardeşlerimizden anlayış bekliyoruz.

★ TUBİTAK'ın Matematik ve Fen dalında açtığı yarışmalara bu yıl da katılıyoruz. Arkadaşlar, yeni açılan Matematik dersliğinde çalışmalarına başladılar. Okulumuza bu yarışmalarda tek dereceyi, birkaç yıl önce Emin Gürdenli arkadaşımız kazandırmıştı.

★ 16 Şubat günü okulun yeniden açılmasıyla 1972 mezunları da bir araya geldiler. Öğretmenleri ile görüştüler, eski anıları yenilediler. Saatlerce söyleştiler. Bir hafta sonra da Edebiyat yakası okulda bulundu. Onların 6/Ed.'de Sıdıka Hanımın Tarih dersine girip tahtaya kalkmaları oldukça ilgi çekti. Bu toplantılara yurdun dört bir yanından gelenler, hattâ yurt dışından bile gelenler vardı. Darası bizlerin başına...

★ Son olarak da Kültür-Edebiyat Kolu'nun, Cumhuriyetin 50. yılı üzerine şiir, öykü ve kompozisyon yarışması açtığını öğrenmiş bulunuyoruz. Bu yarışmalara tümümüzün katılmasını diliyoruz.

★ Okulumuza 1969 yılında Science öğretmeni olarak gelen sayın hocamız Sami Yazar, resim öğretmenimiz sayın Mehmet Kirezci'den boşalan Md. Başyardımcılığı görevine atandı. Kendisini kutlar, yeni görevinde başarılar dileriz.

★ Geçen yıl Amerika'ya giden İngilizce öğretmenimiz sayın Vedia Güngör, ikinci dönemde Atlantik ötesinden dönmüş, özlediği okuluna ve sevgili öğrencilerine kavuşmuştur. Kendisine «Hoş geldiniz» deriz..

★ Bir yeni atama da iç işlerinde.. Yeni bir görevli atandı ve yöneticilerin görevleri biraz olsun hafifledi.